

עשי"ק פרי' ראה תשי"ע

דעה חכמה לנפשך

פרשת ראה

שיחות קודש
מאת מו"ר שליט"א

יוצא לאור ע"י מכון
"יום החכמה"

שע"י ישיבת "תורת הכס" ללימוד הנגלה והנסתר
רח' אהלי יוסף 4, ירושלים עיה"ק תובב"א

**להלן רשימת שיעורי התורה
המתקיימים בבית מדרשינו במשך השבוע**

שיעורים באידיש

- ❖ שיעור בגמרא מסכת סוכה, מפי הר"ג המפורסם ר' יהושע כהן שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 4:00-5:00 אהח"צ.
- ❖ שיעור בשער הכוונות למהר"י זי"ע, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 7:00-8:30 בערב.
- ❖ שיעור בספר נתיב מצוותיך להרה"ק מקאמארנא זי"ע ואוצרות חיים למתחילים מפי מו"ר הגה"צ ביום ג' בשעה 9:00 בערב.
- ❖ שיעור בשעה"כ - שבת ביום ד' בשעה 8:15 בערב.

שיעורים בלשה"ק

- ❖ שיעור בספה"ק עין חיים למתחילים, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, ביום ב' בשעה 9:00 בערב.
- ❖ שיעור בספה"ק שיהות הר"ן, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, וסדר התרת קללות לפי מנהג הרש"ש זי"ע, בליל שישי בשעה 8:00.
- ❖ שיהת קודש ברעווא דרעוויין שלוש סעודות (מוזמן צה"כ דר"ת).

ניתן לשמוע שיעורי מו"ר שליט"א ב"קול הלשון"

- ❖ **שיעורים באידיש:** טל' 03-6171086 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
  - שיעור בספה"ק אוצרות חיים - שיעור מס' 1 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-61)
  - שיעור בספה"ק רחובות הנהר, נהר שלום, סידור הרש"ש - שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-63)
  - שיעור בהסידות (פר' השבוע) - שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-62)
  - שיעור בספר נתיב מצוותיך ואוצרות חיים - שיעור מס' 5 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-65)
  - שיעור בשעה"כ שבת - שיעור מס' 6 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-66)
  - שיעור בספר אדיר במרום לרמח"ל (טל' 03-6171041) - שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-62)
- ❖ **שיעורים בלשה"ק:** טל' 03-6171041 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
  - שיעור בספר התניא - שיעור מספר 1-2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-1)
  - שיעור בסה"ק שיהות הר"ן (ושער יחז"א) - שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-3)
  - שיעור בסה"ק ליקומי מוהר"ן - שיעור מס' 1-3 (באמריקא ובענגלאנד: 2-6-5-2-4)
  - שיעור בסה"ק עין חיים - שיעור מספר 1-1 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-1)
- ❖ **שיעורים באנגלית:** טל' 03-6171002 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)

כמו כן ניתן לשמוע כל השיעורים בזמן אמירתם בטל' 03-6171002 (באמריקא: 6469777900).

אפשר להשיג הקלטות השיעורים ממערכת קול הלשון בטל' 02-5816622.

ניתן לקבל את הקונטרס מידי שבוע בדואר אלקטרוני ע"י משלוח בקשה לכתובתנו:

tc7@neto.bezeqint.net

ויהי רצון שבכח התורה הקדושה נזכה להתדבק בו ית' בראוי
ולעשות רצונו בלבב שלם למען לא נבוש ולא נכלם לעולם ועד
ונזכה כולנו יחד לביאת משיח צדקינו ככ"א.

מכון "יום החכמה"

ת.ד. 5245 ירושלים

טל': 057-3153884   טלפקס: 02-5389584

דא"ה רעוא דרעוין פרשת ראה תשס"ט

ראה אנכי נתן לפניכם היום בְּרָכָה וּקְלָלָה: (דברים י"א, כ"ו)

שיהיה לכל אחד מישראל שייכות לאלו הדברים הגבוהים הרוחניים הגבוהים למעלה למעלה.

פרש"י הק': ראה אנכי נתן - ברכה וקללה. האמורות בהר גרזים ובהר עיבל. את הברכה - על מנת אשר תשמעו:

ב. פסל ומסכה הם כחות הקלי' שמנסים ח"ו לקלקל היחוד והלא נודע האמת שהכל הפצים ליראה את שמך, וכל אחד רוצה להכלל בצדיק האמת, אלא שהשאור שבעיסה כ"כ מונע ומעכב לנשמות ישראל.

ומציאות השאור שבעיסה נקרא פסל ומסכה. כמו"ש (ויקרא כו א) 'לא תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחוות עליה. את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו אני ה'". ומבואר בזה"ק שענין פסל ומסכה הוא בחי' זו"ן דקלי'. והם מעכבים ומנסים ח"ו להכנס לבלבל היחוד של עבודת האדם.

וגם כשהאדם כבר מתעורר לעבוד את ה', באמצע הסמ"א מפתח אותו בכמה הבלים ושמותים, והאדם תועה אחריהם בבחי' פרסה נדה, שבאמצע למוד התורה נכנסין בו כמה מחשבות ופניות, וכל מה שעושה בעבודת ה' הבע"ד מפתח ומבלבל אותו. בבחי' בא נחש על חוה בחטא עין הדעת.

א. כל אחד מישראל צריך לראות קדושת משה רבינו ולכסוף להכלל בו מבואר באור החיים הק' עה"פ 'ראה אנכי, שמושה רבינו מבקש מבני ישראל שישתכלו עליו בעצמו, וזה 'ראה אנכי, תראו את מדרגתי וקדושותי.

כי כל אחד מישראל רוצה לשוב בתשובה להשיג כל דבר שבקדושה. אלא שבדרך כלל האדם מסתכל על האנשים שהוא מכירם וסובבים אותו, ומסתפק בזה, אבל משה רבינו אמר שזה טעות, כי צריך שירצה להשיג קדושת צדיקי הדור, כל אחד צריך להשיג לא רק דרגת המכירים שלו ולא רק הצדיקים שבדורו, אלא ראה אנכי, צריך להשיג קדושת משה רבינו, כמו שפסק הרמב"ם שכל אחד יכול להשיג דרגת משה רבינו. ואפי' שנפל וחטא, יכול כל אחד לשוב בתשובה באופן שיוכלל בצדיק האמת, משה רעיא מהימנא.

ומשה רבינו אומר לבני ישראל ראה אנכי, אנכי ר"ת א'ריה כ'רוב נ'שר י'עקב, שזה עיקר המרכבה העליונה, כי ה' רוצה

היחוד שלו, לכן דיקא בשבת קודש שהוא זמן מסוגל ביותר אסור לברר באופן שמבררים, כדי שלא תקנא הסמ"א ולא תתערב ביחוד של בני ישראל.

וזהו 'אבן משכית לא תתנו בארצכם', שלא להכנס לעבודה של תחנון לברר ניצוצי בי"ע, רק בנפילת אפיים, שלזה צריך תפילה ככונה עצומה, כמ"ש האריז"ל, אבל אם יוציא מדי הרבה ניצוצין בפ"א, יש סכנה ח"ו שלא תתערב הסמ"א.

לכן אין בירורים בשבת קודש ממקום הקלי', רק בירור טוב מטוב, כי אם היינו נכנסים למקום הקלי' היינו מוציאים בכח השבת מידה רבה, והיה הסמ"א מקנאה ביותר.

והפסוק מסמיך לענין 'את שבתותי תשמורו ענין ואת מקדשי תיראו'. ובפשטות פירשו רז"ל (יבמות ו' ע"א) שהוא כדי ללמד שאפי' בנין המקדש אינו דוחה שבת. ועוד סוד יש בזה כי באמת בבית המקדש הרי מקריבים קרבנות גם ביום השבת. כי כל מציאות המקדש הוא לברר בירורים, והוא מקום שלימות הבירור. וזה שאמר הכתוב את שבתותי תשמרו, היינו שלא לברר בירורים בשבת, מיהו את מקדשי תיראו, שבקדושת הבית המקדש כן יש לברר תמיד. והוא ענין עמוק מאד.

ד. כמה שהאדם מקדש הגשמיים בחי' עולם העשיה, כן יזכה להדבק יותר ויותר למעלה

ועתה שבא חודש אלול, בני ישראל נזכרים שיש צדיקים כמשה רבינו, בחי' ראה אנוכי כנ"ל, וכל אחד רוצה לשוב בתשובה

והתיקון לזה, הוא מה שהפסוק מזהיר שאם אתה רוצה לצאת מבחי' פסל ומסכה תדע יסוד גדול בעבודת ה' – 'אבן משכית לא תתנו בארצכם'. שענין אבן משכית הוא בסוד כונת 'נפילת אפיים', שאנו מורידים עצמינו למוריגת בי"ע להרים חלקי הקדושה. כי כל הניצוצין הנפולין נמצאים בבחי' אבן, יסוד העפר, כמ"ש 'הכל היה מן העפר', אפי' גלגל חמה, והוא מציאות קלי' נגת. שבוזה עיקר עבודת האדם בעולם להרים הניצוצות הק', כמ"ש ורוח אלקים מרחפת על פני המים, מרחפת אותיות מת רפ"ה, לברר הבירורים ולהרים הרפ"ח הניצוצין שנפלו.

ג. טעם מדוע אסור לברר בשבת, הלא תכלית האדם הוא עבודת הבירורים, ואין לך זמן גדול משבת

לכאן יש לתמוה, הרי הזמן הנבחר ביותר הוא שבת קודש, א"כ מדוע אסור לצאת מתחום שבת ולעסוק במלאכה, הרי עיקר התכלית הוא לברר בירורים, א"כ לכי' בשבת שאין לך זמן גדול מזה, למה אסרה תורה לברר בשבת.

ופירש ר' אייזיק חבר תלמיד הרמ"מ משקלאוו תלמיד הגר"א, שמה שאסור לברר בירורים בשבת קודש הוא מכיון שבירור ניצוצי הקדושה שבבי"ע היא עבודה נוראה, ויש לעסוק בה בסבלנות לאט לאט, כי אם עושים זה בשבת קודש בכח גדול אפשר להוציא מדי הרבה ניצוצין בפעם אחת, ואז ח"ו יתכן שיהא לסמ"א יניקה בבחי' בא נחש על הוה, כי כשהסמ"א רואה שהאדם מעלה יותר מדי ניצוצין בבת אחת, היא מקנאה בו רח"ל, ומנסה להדחף בתוך

שנמצא שם. ובזה הוא מעלה ומגלה את שכינתו ית' בתחתונים, כמ"ש הספה"ק 'ראה אנוכי' צריך לראות להרים את מדת המלכות הנקראת 'אנכי', לקבל על עצמו עול מלכות שמים, שהוא בבחי' מקדשי תיראו.

וכשרוצה האדם לשוב בתשובה שלימה ראשית עבודתו היא בפשיטות כמ"ש רביה"ק בכ"מ שיש מאד ליזהר מריבוי תבערת הלב, כי ריבוי השמן גורם כיבוי האור. רק להוציא ניצוץ אחר ניצוץ, ולא בריבוי אור, שהוא טעות גדולה, כי דרך הכירור הוא באופן שמעלה המלכות מדרגא לדרגא, שבתחילה המלכות היא בקטנות. כן צריך להכנס לעבודת ה' לפי מדרגתו, ולא תעלה במעלות על מזבחי, רק ללכת מדרגא לדרגא לפי מדרגתו ולא באופן של ריבוי אור, כי הסט"א יכולה ה"ו להפילו יותר, בחי' ולא תעלה במעלות וכו' אשר לא תגלה וכו', רק ללכת לאט לאט, לשוב מדרגא לדרגא. ובודאי שצריך האדם להתגבר מאד ברצון חזק לעלות בכל המדרגות דקדושה עד משה רבינו, אבל עכ"ז ללכת בסדר דקדושה מדרגא לדרגא, ולא בבחי' אבן משכית כנ"ל.

ו. כל אחד צריך להתרגל להעתיק עצמו מדרגא לדרגא בחי' בעתיקא תליא מילתא

כתב האדמו"ר האמצעי בנו של הרב בעל התניא שעיקר עבודת ה' של האדם היא שיהא תמיד עולה מדרגה אחר מדרגה, מעשיה ליצירה ומיצירה לבריאה ולאצילות, כמובא מהמגיד הגדול בשם הבעש"ט, על מאמר הוזה"ק (בשלה) בעתיקא תליא מילתא, שכל העבודה היא להעתיק ולהתעלות

בודאי, ובדרך כלל האדם נמשך ונדבק לכל מיני עבודות, ורוצה לברר ניצוצי הקדושה מכל צד, והסט"א רואה איך הנשמה מבררת מבי"ע בסוד התחנון, ואם אינו מקדש עצמו בכמה וכמה אזהרות, אזי הסט"א ח"ו מתגברת במצולות ים. כמ"ש האריז"ל שכשאדם רוצה לשוב בתשובה, הסט"א מבלבל אותו ונופל עוד יותר, כי נדמה לו שלא עלתה בידו, והרי רצה כ"כ לשוב בתשובה באמת, ואין מבין מדוע נפל דווקא בזה הזמן שהתחיל להתעורר בעבודת ה'.

והאמת הוא שנכון הוא שבודאי צריך לשוב ולבא להשיג כל המדרגות שבעולם, להיות ממש כמשה רבינו ע"ה. אבל עם כל זאת, 'ראה אנכי נתן לפניכם ברכה וקללה', היינו שכל עבודת האדם הוא אכן רק לברר הכירורים ולגלות אלקותו ית"ש בכל מקום, מ"מ יש סוד תחנון בחי' אבן משכית, שמוציאים ניצוצין באופן של ריבוי, ובזה יש סכנה שלא תתקנא הסט"א ולא תחטיאנו, לכן צריך דעת גדול כדי לדעת איך לשוב בתשובה באופן של את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו, שתהיה תשובה באופן של קיום. ולא יפול ח"ו. אדרבה יבא לקדושת שבת והמקדש בקדושה, ולא שיהיה בחי' אבן משכית, שהסט"א לא תפילנו יותר כשרוצה לשוב ע"י קנאתם בכירוריו.

ה. העלאת השכינה הק' רק כשהולך לפי דרגתו מדרגא לדרגא ולא בבחי' ריבוי אור

כתיב 'בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי' (ירמיה ט' כ"ג), דעיקר תכלית האדם להשכיל ולדעת את ה' בכל מקום

מהאותיות דקדושה שהוא ענין קבלת עול מלכות שמים, לקבל עליו עול תורה ועול תפילה שכל זה כלול בקדושת האותיות. וכשיתרגל בזאת העבודה ולא יעזוב אותה לעולם. אזי יוכל להעתיק עצמו להכנס לאהבה ויראה, כי עשיה בחי' מעשה, ויצירה בחי' דיבור ובריאה הוא מחשבה, עד שיזכה להרגיש ולהאיר יהוד ה' לפי מדרגתו. ועיקר הנקודה הוא שגם כשזכה להרגיש אהבה ויראה ודביקות וביטול לה' וביהוד ה', יזהר מאד שלא יעזוב עי"ז את הדביקות הפשוטה באותיות הק', שזה שייך לעולם העשיה שהוא התחלת כל ההתחלות.

ולא רק בענין האותיות, אלא בכל דבר שרואה בעולם יזכר שאין שום מציאות חוץ מהשי"ת, ולכטל את כל מציאות עוה"ז. ובוזה להתרומם מהמציאות הגשמי.

כמ"ש מוהרנ"ת עה"פ בנים אתם לה"א לא תתגודדו (דברים יד א). כיון שבנים אתם להשם, עליכם לדעת שאין להתגודד על צער המיתה והקבורה, כי גם זה לטובה שבזה זוכה הנפש להתתקן. ולכן כשאדם נכנס לעבודת התפילה עליו להתעלות מכל עניני עוה"ז, ולא להצטער על שום ענין, אפי' לא על ענין יסורים ומיתה ח"ו, אז יזכה לחיות עם אור אלקותו ית"ש בבחי' בנים אתם. כי כשאדם עומד להתפלל צריך לשכוח מהכל, ורק להזכר באלקותו ית"ש, להדבק באותיות התורה ותפילה של השי"ת, וע"י שמשכה מעצמו החסרונות בגשמי, אף שבודאי צריך להתפלל על כל צרכיו, מ"מ בכניסתו בתפילה צריך להפשיט עצמו מכל מחשבות עוה"ז, רק לחשוב מתיבות התפילה.

מעשיה ליצירה לבריאה ולאצילות, וכל אחד צריך להתרגל בעבודת ההעתיקה. והגם שהעבודה היא תמיד בלבוש, כמובא מהרמ"ע מפאנו שאסור להסתכל על המלך ערום בלי לבוש, מ"מ דייקא מפני כך, עיקר הדביקות היא בכל פעם בלבוש אחר, אלא שהחילוק הוא לפי זיווך הלבושים, יש לבושי עשיה יש לבושי יצירה ויש לבושי בריאה. וצריך להתרגל להעתיק מעולם נמוך לעולם יותר גבוה. וכמ"ש האדמו"ר האמצעי שראשית העבודה הוא בחי' דביקות בעולם העשיה, כי בלי דביקות בעשיה לא יוכל להשיג המדרגות הגבוהות יותר. כי עיקר המעוה כששוכחים את עולם העשיה, כמ"ש המגיד מקאזניץ בשם ר' אהרן הגדול שעולם העשיה הוא סוד סדר האותיות. ובלי סדר האותיות אי אפשר להתעלות לשום מקום.

ז. תחילת הדביקות הוא ע"י ההתקשרות לקדושת האותיות בתורה ותפילה

כי כשהאדם רוצה לשוב ולהתבודד ולחזור לה', אזי בעתיקא תליא מילתא, היינו שצריך להעתיק עצמו מעולם לעולם עד שיבא לדביקות אמיתי בבורא כל עולמים. אבל מוכרח שתהיה ההתחלה בדביקות הפשוטה, שאסור לזלזל במדרגת הדביקות ע"י אותיות שהוא בחי' עולם העשיה, כי א"א לבא לדביקות גדולה ביותר בלי זאת הדביקות. הגם שהדביקות בהאותיות הוא לבוש עב שהשי"ת מלביש עצמו בכמה לבושים, עד השתלשלות אותיות התורה ותפילה והשמות הק'. וכל אחד צריך להתרגל להתדבק ע"י האותיות. שצריך שיזכה לחשוב

**ט. הצדיקים השלמים בכחם לברר גם
בבחי' שבת. להעלות כל הניצח"ק
בבת אחת**

אמנם דרגת הצדיקים שכן יכולים לברר הכל בזריזות, כי ע"י שהאדם מטהר עצמו בבחי' ומקדש תיראו, ומתחבר עם השכינה הק', אזי יוכל בודאי לברר הכל ולשרוף כל הרע, כי השכינה הק' בכחה לשרוף כל הקלי' ולברר הבוררים אפי' בשבת, כמו שבבית המקדש הקריבו קרבנות גם בשבת. ולזה צריך שיהא דבוק בשכינה בחי' ראה אנכי, שהוא ע"י הדביקות באותיות התורה והתפילה.

כי זהו כח הצדיק האמת שהולך מדרגא לדרגא, ומקשר עצמו לדרגת משה רבינו, שהוא בבחי' מקדש ששם אין איסור של אבן משכית, וכפי שמקדש ומקשר עצמו לבחי' המקדש, כן זוכה לברר לברר כל הניצוצין בבת אחת בזריזות. וכל אחד לפי מדרגתו לפי מה שהוא דבוק במקדש כן מותר לו להעלות בזריזות, וכפי מה שאינו דבוק במקדש אסור לו לברר בזריזות, רק להזהר מאד שלא ישל בבחי' אבן משכית רק ילך מדרגא לדרגא.

וכל ערום יראה בדעת כמה הוא דבוק בבחי' המקדש, כמה הוא מדבק עצמו בקדושת האותיות בעולם העשיה ובקידוש הדברים הגשמיים, שהוא ענין קדושת המקדש. ויזהר בתכלית הזהירות שלא ללכת בריבוי אור.

וגם בחודש אלול הגם שיש לשוב בתשובה עד א"ס, אבל צריכין להזהר ללכת מדרגא לדרגא שלא בריבוי אור, שלא תפילנו הסמ"א ח"ו. רק יהיה בחי' שבתותי

והוא מה שהבעש"ט מגלה (בעש"ט על התורה פ' נה, עמוד התפילה) שצריך האדם לדעת שאותיות התורה והתפילה הם היכלות עליונות ויש בכל אות וכ"ש בכל תיבה עולמות עליונים, שיכולים להכנס לאלו התיבות והשכליים, עד שירגיש עצם אור האות הזה, ולהכנס יותר לבא ליראה ואהבה שבזה האות, ולביטול שבזה האות, להדבק באור האלקי שבזה האות, ויותר למעלה למעלה עד עצם אלקות. שכל זה מונח בכל אות שבתורה ותפילה, יהודים עד א"ס.

והוא עיקר ההענינה שצריך להעתיק עצמו מאור לאור, משכל לשכל, מאות לאות, וכך יתרגל להעתיק עצמו ולהתעלות מדביקות שבעשיה ולהכנס ליחודים עמוקים יותר.

**ה. גם כשזוכה להתדבק בקדושה
עליונה אל יעזוב את קדושת
האותיות, לבל יהרום**

אם אינו חזק מאד כסדר בדביקות האותיות, אפי' יודע להעתיק עצמו, אבל אם עוזב את הדביקות הפשוט, אזי יש סכנה גדולה שלא יהיה ח"ו בבחי' בא נחש על חוה, כי כשהסמ"א רואה שהאדם מתעורר ללכת מדי גבוה בעבודת ה' ונכנס בדביקות אמת, אזי רוצה לבלבל אותו, דייקא כשרוצה באמת לשוב בתשובה בחי' ראה אנכי. וכמ"ש הרה"ק מקאמרנא שהדביקות האמיתית בהשי"ת שורף את הקלי' ומתקן הנשמה מכל הגלגולים כולם עד אדה"ר. ולכן הס"א מקנא בעובדי ה' ששבים בתשובה על מעשיהם הרעים, ועיקר קנאתם ע"י ריבוי אור. לכן צריך להזהר ללכת לאט מדרגא לדרגא.

סי' ו', כי תחילת התשובה הוא להתחיל בקבלת עול, בפשט, בבבחי' האותיות.

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה שנה: ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למוען תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים: (דברים י"ד, כ"ב)

עשר תעשר את כל תבואת זרעך שנה שנה, בחי' י"ב צירופי הוי"ה, י"ב גבולי אלכסון י"ב שבמי י"ה, היינו שהתורה מתפשטת בריבוי גדול מאד. וכשאדם רוצה לשוב בתשובה צריך ללכת במתינות. משל לאחד בא לבית מדרש ורוצה ללמוד ביום אחד כל התורה כולה, אומרים לו, תלמד שתי הלכות היום ושתי הלכות מחר, כי אי אפשר ללמוד הכל בפעם אחד בריבוי אור, בחי' לא תעלה כמעלות על מזבחי. וזוהי התשובה האמיתית של חודש אלול, לשוב לאט לאט, בבחינת שתי הלכות היום ושתי הלכות למחר.

יא. ע"י שילך מדרגא לדרגא במתינות, יזכה להרבק בשכינה ולזכות לכל הדרגות בזריזות

וזה 'ראה אנכי, אפי' שאתה רוצה להיות כמשה רבינו ע"ה, תיזהר שלא יהא באופן של ריבוי אור, אלא לשוב בדעת ושכל, כי כן זכו גם כל צדיקי האמת ולא בדרך של ריבוי אור. אעפ"כ צריך לדעת שגם משה רבינו עלה ע"י השכינה הק'. כמ"ש החת"ם שהצדיקים עסקו וזכו למעלה

תשמרו. תשמרו דייקא. כי כל אחד כלול משני הבחינות, וצריך להאיר באור הדעת כמה הוא דבוק בבחי' זאת של בית המקדש וכמה בבחי' הפשוטה. כי זה עיקר העבודה שילמד דרכי התשובה ויהיה בקי ברצוא בקי בשוב, ויהיה דבוק בקדושת הצדיקים, כך יתקרב לה'.

י. טעם הדבר שבליל פסח כן מדלגים כל המדרגות כאחד שלא כסדר

ידוע שבליל פסח נמשכים בלילה אחת כל המוחין, וזוכים מיד לעלות עד גדלות שני. ולכאורה יפלא היתכן כזאת, הרי כתיב 'לא תעלו כמעלות על מזבחי, איך אפשר לדלג כ"כ הרבה מעלות. הרי יש סכנה בזה כאמור לעיל. אלא שידוע שבליל פסח ע"י הד' כוסות. בעתיקא תליא מילתא, ולומדים אז את דרך ההעתיקה, איך להעתיק עצמינו מדרגא לדרגא, להכנס בדביקות של קבלת עול, דביקות פשוטה באותיות, אפי' שהצדיק עולה למעלה למעלה, בעתיקא תליא מילתא שידוע איך להעתיק השגתו מדרגא לדרגא, מ"מ אינו עוזב את המדרגה הראשונה, ובכל עת שעולה יותר גבוה הוא חוזר לדרגא הראשונה, בסוד והחיות רצוא ושוב. וע"י שתיית הד' הכוסות זוכה לסוד 'מקדשי תיראו, וממילא את שבתותי תשמרו, ואז זוכה לברר בירורים באופן של המקדש שבמקדש מותר לברר בירורים בפעם אחת עד למדרגות גבוהות מאד.

והוא עבודת חודש אלול שבו זוכים לתשובה שלימה, כמ"ש רבינו האריז"ל שהתחלה של חודש אלול הוא בדרך האמת איך לזכות לתשובה. וכמ"ש בלקו"מ

אלקיד. כי ענין עשיר הוא מי שעוסק בעבודת ה' זוכה לשכליים קדושים, אך אצל העני, אין עני אלא מן הדעת. עיקר הדביקות אינו באותיות אלא אהבה ויראה, דיבורים קדושים לה', אהוי"ר ביצירה, דיבורים קדושים לה' הן בחי' דיבור הן בחי' מחשבה הם בעולם הבריאה, והיחוד הוא בעולם האצילות, ואמיתת היחוד בעולם הא"ק, לכן אותיות הם יחוד קטן מאד. אע"פ שבכוונת האריז"ל מדבר הרבה מאותיות הוא רק התחלה של כל כונה, כי העיקר הוא המדרגות היותר גבוהות מהאותיות, אהוי"ר וביטול לאור היחוד, עד שנכלל לאין הגמור לה'. אעפ"כ הלילה לעזוב עבודת האותיות, ולא עוד, אלא שצריך ללמוד להעתיק עצמו מאותיות לעלות יותר גבוה, כי אין העיקר האותיות אלא להעתיק עצמו ויותר גבוה, אעפ"כ אינו מפל ח"ו, כי זהו הענין שהעשיר נותן צדקה לעני, 'כי בגלל הדבר הזה', דעיקר העשירות של הצדיק הוא רק בדבר הזה, שמחיה גם את האותיות. את העני. את השכינה הק' שמונחת בפשטות בבחי' קבלת עול, ובגשמיות. והוא שהצדיק מקדש עצמו בענינים גשמיים, בזה זוכה לכל ההשגות ורוחנית ופנימיות התורה, ע"י ששומר עצמו בכל הלכה פשוטה, בכל ענין ובכל משהו, בתכלית היראה וקבלת עול, בזה עוזר לו ה' להתדבק בעולמות הגבוהים יותר. ע"י ששומר על העני עוזר לו השי"ת שיושפע אליו עשירות של עליות בעולמות היותר גבוהים. כי בעולם העשיה אפי' שהוא הנמוך ביותר הוא שורש של המדרגות הגבוהות ביותר, בסוד כתר מלכות. כי האותיות שורש מה שנתאווה ה' להיות לו דירה בתחתונים (תנחומא נשא).

מהמקום והזמן והודבקו בשכינה ואז השכינה סייעתם לדעת כל התורה, כן בודאי צריך ללכת מדרגא לדרגא, ואז כשיזכה לקדושת השכינה, אז יזכה בזמן קצר לכל המדרגות שצריך להשיג. וזהו עבודת עשר תעשר שנה שנה, אפי' שזה לוקח שנים וזמן זמנים טובא. י"ב חודש, אעפ"כ צריך לדעת ששורש כל י"ב צירופי הוי"ה הוא באמת בחי' הוי"ה אחת, דהכל חוזר לנקודה אחת.

וזהו 'ראה אנכי', שתהיה דבוק למשה רבינו שהוא מאיר לך את נקודת השכינה, ושם אין איסור של אבן משכית, רק שם עולה לדרגת ה'בלי גבול בגבול', ויזכה ברגע אחד לבא לתשובה שלימה.

וזהו בחי' מעשר, סוד נקודה עשירית – מלכות, שעל ידה יוכל לתקן הפירות של כל השנה בבחינת שנה שנה, דע"י נקודת המלכות זוכים לתקן כל השנה כולה. ולזכות לנקודת האמונה שהיא המלכות, השכינה. קבלת עול. שהוא הדביקות בפשטות בתוך הגשמיות בפשיטות, בחי' קבלת עול. לראות פנימיות האותיות. להדבק בדביקות באותיות.

ובזה ילמד איך להתעלות לכל י"ב גבולי אלכסון לכל דרגות שבכל העולמות, ואעפ"כ חוזר בכל עת להשכינה הק' כביכול. שזוהי עבודת הצדיקים שאין עוזבים הדרך דפשטות קבלת עול, בחי' האותיות. אפי' כשזוכים להתעלות לכל העולמות והמדרגות, בזה זוכים לסייעתא דשמיא לעלות למעלה מהמקום והזמן, לכל המדרגות ולתיקוני חודש אלול.

וזהו שהתורה מצוה שהעשיר יתן צדקה לעני, כי בגלל 'הדבר הזה' יברכך ה'

לכחי' בלי גבול, ולא בחי' אבן משכית, אלא זוכה לסוד ליל פסח, שהוא בלי גבול דגבול, בלילה אחד, ברגע אחד לבא לשלימות התכלית.

זזה שכתוב 'בדבר הזה', בזכות הצדקה לעני, לבחי' אותיות השכינה, יזכה לעלות מדרגא לדרגא, ובסוף יזכה לכל התורה כולה בביאת גוא"צ ברחמים בב"א.

יב. דעה חכמה לנפשך

זזה פירוש 'דעה חכמה לנפשך והיא כתר לראשך', דנפשך הוא הרצון, ובלקו"מ איתא (ח"א מ"ט) שרצון הוא בחי' א"ס, ואור להבת איש הישראלי בוער עד א"ס, והכמה בערך הכתר הוא בחי' יש בחי' שמחה, וכתר הוא בחי' א"ס, וע"כ כלפיו חכמה הוא בחי' צמצום, וזה דעה חכמה לנפשך, היינו לקשר הצמצום להכלי גבול. צמצום הוא מלכות דא"ס שצריך להתקשר לשכינה שהיא נקראת חכמה בשרשה. לנפשך ההשתוקקות לעלות עד א"ס, לקשר לשכינה בחי' חכמה, ו'בזאת יבא אהרן אל הקודש', בסוד החכמה.

ומצד שני צריך ללכת מדרגא לדרגא לא שבזכות הדביקות בשכינה יזכה לסוד בלי גבול דגבול, בסוד הקו, קוה אל ה'. 'והיא כתר לראשך', שיזכה לשכינה הק' שהיא בסוד בלי גבול דגבול, והכל תלוי ב'שמור שבת קדשך' להזהר לא לברר בירורים בשבת, רק ע"י 'נצור מצות קדשך', בכח בנין בית המקדש יזכה גם לברר בשבת. ה' יזכנו לשני שבתות, שבתותי תשמרו, בביאת גוא"צ ברחמים בב"א

וזכה נעשה בחי' מקדש ושבת וממילא זוכה להתעלות לעולמות אין קץ בבחי' ליל פסח וד' כוסות, לא בבחי' לא תעלה במעלות אלא בבחי' המקדש ששם מותר להקריב קרבנות אפי' בשבת קודש.

כשבא חודש אלול צריך דעת נפלא, לזכות באמת בזאת השנה לשוב בתשובה, כשבא סוף השנה, נופל על כל יהודי פחד נורא, מראשית השנה, דבתחילת השנה אומרים 'השנה', זאת השנה תהיה גאולה, עד אחרית 'שנה', רואים שהשנה עברה כך, בודאי אנו מאמינים ומקוים באמת שיבא משיח עוד לפני סוף השנה, אבל הנה עברה רוב השנה בפשטות בגלות. אך אם היינו זוכים לשוב באמת, דהרי אין משיח בא אלא מתוך תשובה. ובודאי אנו יודעים שיש על מה לשוב, ואין עצה רק להתקרב לצדיקי אמת, בחי' ראה אנוכי, כי בזכות הצדיקים נזכה בודאי לתשובה, מצד אחד כל אחד יתגבר בענינים קטנים, לא בריבוי אור, כי ריבוי אור מקלקל הכל והסמ"א מפילה אותו ח"ו בסכנה. רק לקבל על עצמו ענינים קטנים. ומצד שני להדבק באמונה ודביקות, וברוח הקודש לפי דרגתו, דאם אינן נביאים בני נביאים הן, כי אני ה' שוכן בתוך בני ישראל, הדביקות שיש לאדם הוא בחי' מקדש, וכפי דביקותו בשכינה, כן יזכה לרוח הקודש, ויזכה לענינים שלמעלה מכחותיו בסוד בלי גבול דגבול, לפי מה שה' מאיר לו. והוא קדושת שבת קודש, שה' מאיר לכל אחד כפי מה שזוכה להדבק בשכינה, לעשות ענינים שלמעלה מהגבול, ולהדבק באלקותו ית"ש. כמה שמכוין לשכינה ולמקדש זוכה

